

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1., članak 2. stavak 2. točku (b), članak 3. Direktive 2000/78 ⁽¹⁾ [i] članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, koji se provodi Direktivom Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. ⁽²⁾, tumačiti na način da mjera kao što je ona u glavnom postupku, kojom se poslodavcu omogućuje da predvidi da osobe koje su navršile 65 godina mogu nastaviti s radom kao *stalno zaposlene osoblje uz priznavanje prava koja su imale prije odlaska u mirovinu* samo ako imaju status *mentora na doktoratu*, čime se druge osobe koje se nalaze u istoj situaciji, koje bi takvu mogućnost imale da postoje slobodna radna mjesta i da ispunjavaju zahtjeve radne uspješnosti, stavlja u nepovoljniji položaj, te kojom se omogućava da se za osobe koje nemaju status mentora na doktoratu, za istu akademsku djelatnost uvedu uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme, sa sustavom plaća „po satu” koje su niže od onih predviđenih za stalno zaposlene sveučilišne nastavnike, predstavlja diskriminaciju u smislu tih odredbi?
2. Može li se prednost primjene prava Unije (načelo nadređenosti europskog prava) tumačiti na način da dopušta nacionalnom sudu da ne primijeni pravomoćnu odluku nacionalnog suda u kojoj je utvrđeno da je u navedenoj činjeničnoj situaciji poštovana Direktiva 2000/78/EZ i da nema diskriminacije?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2019. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) – Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA protiv Gegevensbeschermingsautoriteit**(predmet C-645/19)**

(2019/C 406/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA

Tuženik: Gegevensbeschermingsautoriteit

Prethodna pitanja

1. Treba li članak [55. stavak 1.], članke 56. do 58. i članke 60. do 66. Uredbe 2016/679 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ u vezi s člancima 7., 8. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da nadzorno tijelo koje prema nacionalnom zakonu u okviru prenošenja članka [58. stavka 5.] te uredbe ima ovlasti podnijeti tužbu sudu svoje države članice u slučaju povreda te uredbe, ali ne može izvršavati tu ovlast u okviru prekogranične obrade ako nije vodeće nadzorno tijelo za tu prekograničnu obradu?
2. Je li pritom važno što voditelj te prekogranične obrade nema u toj državi članici glavni, nego drugi poslovni nastan?

3. Je li pritom važno podnosi li nacionalno nadzorno tijelo tužbu protiv glavnog poslovnog nastana voditelja obrade ili poslovnog nastana u vlastitoj državi članici?
4. Je li pritom važno što je nacionalno nadzorno tijelo već podnijelo tužbu prije stupanja na snagu te uredbe (25. svibnja 2018.)?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje: ima li članak [58. stavak 5.] OUZP-a izravan učinak, tako da se nacionalno nadzorno tijelo može pozvati na tu odredbu kako bi pokrenulo ili nastavilo sudski postupak protiv pojedinih stranaka, čak i ako članak [58. stavak 5.] nije prenesen u nacionalno pravo iako takva obveza postoji?
6. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodna pitanja: može li ishod takvih postupaka biti protivan suprotnom utvrđenju vodećeg nadzornog tijela ako to vodeće nadzorno tijelo istražuje iste ili slične postupke prekogranične obrade u skladu s mehanizmom predviđenim člancima 56. i 60. OUZP-a?

(¹) SL 2016., L 119, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. rujna 2019. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – FP Passenger Service protiv Austrian Airlines AG

(predmet C-654/19)

(2019/C 406/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FP Passenger Service

Tuženik: Austrian Airlines AG

Prethodna pitanja

Treba li članke 5., 6. i 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili duljeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 tumačiti na način da se prilikom izračuna kašnjenja, uzimajući u obzir presudu Suda od 4. rujna 2014., Germanwings (C-452/13), prema kojoj se upućuje na trenutak otvaranja vrata, utvrđuje razlika između stvarnog vremena otvaranja vrata i planiranog vremena dolaska ili se utvrđuje razlika između stvarnog vremena otvaranja vrata i vremena očekivanog otvaranja vrata u slučaju planiranog vremena dolaska?

(¹) SL 2004., L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)